

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220202070
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220202070.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ivicy Hanuskovej a Mgr. Martina Štubniaka, veci navrhovateľky B. O., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom F. XX, N., právne zastúpenej Mgr. Andreou Legéynovou, advokátkou so sídlom Komenského 3, Veľký Krtíš, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné H. O., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom F. XX, N., o určenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14Pc/41/2020-54 zo dňa 03. 05. 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Veľký Krtíš, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „prvoinštančný súd“, alebo „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti povinnej (I. výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 08. 12. 2020 domáhala určenia vyživovacej povinnosti povinnej (matke navrhovateľky) vo výške 200,- Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu z dôvodu, že na jej strane došlo k podstatnej zmene pomerov, pretože už nie je spoločníčkou a konateľkou spoločnosti ARAGONIT TRADE, s. r. o., a nedosahuje žiaden príjem na pokrytie svojich finančných výdavkov vznikajúcich v súvislosti so štúdiom na Ekonomickej fakulte Technickej univerzity v E., ktorú navštevuje dennou formou v treťom ročníku bakalárskeho štúdia, pričom vzhľadom na pandemickú situáciu nie je v jej možnostiach si nájsť akúkoľvek brigádu pre zavreté prevádzky, a zároveň by bolo objektívne nemožné zvládnuť náročné požiadavky štúdia s brigádnickou činnosťou, keďže sa pripravuje na záverečné bakalárske skúšky.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 62 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“) a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu navrhovateľky. Poukázal na nemožnosť prehodnocovania pôvodného rozhodnutia o výživnom, pričom povinnosťou je skúmať pri určovaní vyživovacej povinnosti len podstatnú zmenu pomerov, ktorá môže ovplyvniť rozhodnutie o vyživovacej povinnosti. S poukazom na rozsudok č. k. 14Pc/40/2019-132 zanikla vyživovacia povinnosť povinnej dňa 18. 03. 2019, z ktorého právoplatného rozhodnutia musel vychádzať a opätovne by bolo možné upraviť vyživovaciu povinnosť len pre podstatnú zmenu pomerov navrhovateľky pre jej neschopnosť sa sama živiť. Všetky okolnosti uvádzané navrhovateľkou v návrhu, ktoré mali predstavovať podstatnú zmenu pomerov, existovali už v čase posledného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti, ktorá zo strany povinnej voči navrhovateľke zanikla. Jedinou novou skutočnosťou uvedenou navrhovateľkou v návrhu je, že pre pandemické opatrenia si nemôže privyrábať brigádnicky, pričom nejde o takú relevantnú skutočnosť pre posúdenie trvania vyživovacej povinnosti,

pretože pri zrušení vyživovacej povinnosti súd nevychádzal z toho, či navrhovateľka dosahuje príjem z brigádnickej činnosti, ale vyživovacia povinnosť bola zrušená z dôvodu nadobudnutia obchodného podielu a konateľstva navrhovateľky v spoločnosti ARAGONIT TRADE, s. r. o. Nakoľko nebola ani len tvrdená relevantná zmena pomerov pre ustálenie, že napriek predchádzajúcemu rozhodnutiu o zrušení vyživovacej povinnosti povinnej voči navrhovateľke, považoval návrh za nedôvodný. Nevylúčil možnosť obnovenia vyživovacej povinnosti, avšak len za predpokladu takej zmeny pomerov, ktorá by opätovne preukázala neschopnosť navrhovateľky sa samostatne živiť, ktorou zmenou by musel byť výrazný pokles alebo úplné obmedzenie schopnosti navrhovateľky samostatne zabezpečovať svoju obživu, ktoré skutočnosti však nenastali, pretože nešlo k žiadnej relevantnej zmene pomerov. Nepovažoval za dôvodné doplniť dokazovanie výsluchom povinnej ani dopyt na úrad práce ohľadne možnosti povinnej sa zamestnať a dosahovať príjem, keďže pre potreby rozhodnutia vo veci nebolo potrebné vykonávať navrhované dôkazy preukazujúce osobné a majetkové pomery povinnej, nakoľko ustálil zánik vyživovacej povinnosti povinnej k navrhovateľke. Za irelevantné považoval zisťovanie pontenciality príjmov povinnej, a tiež možnosti navrhovateľky nájsť si brigádu, keďže jej schopnosť sa samostatne živiť ustálil z iných skutočností a nie z možnosti dosahovať príjem z brigádnickej činnosti.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorého v mimosporových konaniach nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne jej návrhu vyhovel.

6. Nestotožnila sa s rozhodnutím prvoinštančného súdu, ktoré podľa nej vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež poukázala na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g) a h) CSP. Naďalej je študentkou tretieho ročníka bakalárskeho štúdia dennou formou, nemá žiaden príjem z brigádnickej činnosti s poukazom na aktuálnu pandemickú situáciu a dopyt na trhu práce. V minulosti popri vysokoškolskom štúdiu brigádovala, pričom súčasná situácia jej to neumožňuje a jej otec si k nej plní vyživovaciu povinnosť len v takej miere ako to bolo možné, pričom sa stará o ďalších jej súrodencov osobnou starostlivosťou, pretože povinná o svoje deti a ostatných súrodencov neprejavuje žiaden záujem. Čas svojich výdavkov v minulosti sanovala prostredníctvom brigád, pričom v treťom ročníku musí vypracovať bakalársku prácu a pripravovať sa na štátnice, ktoré povinnosti jej neumožňujú získať príjem z brigádnickej činnosti, ani sa venovať voľnočasovým aktivitám. Nepopierala, že bola spoločníčkou a konateľkou obchodnej spoločnosti, ktorú nadobudla od svojho otca, aby sa naučila ako funguje spoločnosť s ručením obmedzením, avšak z dôvodu nedostatku času popri štúdiu sa nemohla firme venovať a nemala zo spoločnosti žiaden príjem titulom spoločníčky či konateľky. Okresný súd danú skutočnosť nezisťoval a žiadnym spôsobom nebral do úvahy, vychádzal len zo skutočnosti, že bola v minulosti konateľkou a spoločníčkou danej spoločnosti, ktorú účasť už v čase podania návrhu nemala, preto jej nebolo zrejmé konštatovanie okresného súdu o zániku nároku na vyživovaciu povinnosť zo strany povinnej. Jej snaha a pokus dosahovať príjem z obchodnej spoločnosti sa nepodaril, i keď mala snahu získať stály príjem, aby odľahčila zložitú situáciu otca a štúdium na vysokej škole nebol na úkor financovania záujmov ako aj výdavkov jej súrodencov. Na pôsobenie v obchodnej spoločnosti nemala energiu, čas ani chuť sa venovať práci v danej firme, pretože bola pod neustálym tlakom a útokmi zo strany povinnej vo veci výživného, ktoré si povinná neplnila ani na základe predchádzajúceho rozhodnutia súdu a výživné musela vymáhať formou exekúcie. Poukázala na neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany povinnej ako matky štyroch detí, pričom povinná má dostatok možností si nájsť prácu, či už vo forme čiastočného úväzku alebo brigád a aj v súčasnosti vykonáva pomocné práce prevažne nelegálne, i keď jej zdravotný stav nie je toho preukázkou. Mala za to, že na jej strane nastala zmena pomerov, pretože v súčasnosti nie je schopná sama sa živiť, preto vyživovacia povinnosť povinnej voči nej stále trvá a návrh podala dôvodne. Poukázala na pomery povinnej, ktorá je invalidná dôchodkyňa, avšak je schopná sa zamestnať a dosahovať príjem, pretože miera jej pracovných schopností je len obmedzená a súd pri určovaní vyživovacej povinnosti by mal vychádzať z najvyššieho dosiahnutého vzdelania a porovnania priemerného zárobku osôb s obdobným vzdelaním - potenciality príjmu. Povinná síce uviedla, že si prácu hľadá a nedarí sa jej, čím preukázala, že jej zdravotný stav jej umožňuje aktívne prácu si hľadať, ako aj schopnosť sa zamestnať. Povinná má približne 10 rokov kurz opatrovateľky, pričom napriek produktívnemu veku nikdy nemala záujem pracovať ako opatrovateľka v blízkom zahraničí, čím by vyriešila svoju finančnú situáciu a sama sa vyjadřila, že nie je hlúpa, aby vykonávala danú prácu v dvojtypných turnusoch, pretože chce byť doma

medzi svojimi kamarátkami a známymi. Poukázala na pôsobenie povinnej na Obecnom úrade vo N., ktoré bolo sprevádzané nerešpektovaním pracovných povinností, prejavmi arogancie, v dôsledku čoho si sama negatívne ovplyvnila svoju finančnú situáciu. Taktiež na jednom z predchádzajúcich pojednávani sa povinná vyjadrila o priateľovi, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, že on má príjem približne 60,- Eur z aktivačných prác, a že už nežijú spolu, teda nemá z čoho prispievať na náklady bývania. Avšak zo sociálnych sietí je nepochybné, že povinná klamala a jej partner dlhodobo vykonáva prácu načierno stavebnými pomocnými prácami, o ktorých majú vedomosť v obci. Povinnosťou prvoinštančného súdu vzhľadom na predchádzajúce rozhodnutie, bolo skúmať podstatnú zmenu pomerov, ktorá na jej strane nastala, keďže už nie je spoločníčkou a konateľkou obchodnej spoločnosti, z ktorej nikdy nedosahovala žiaden príjem a súd sa opieral o možný potencionálny príjem z obchodného podielu, pričom danú skutočnosť nemal žiadnym spôsobom potvrdenú ani deklarovánú, preto nebol oprávnený založiť svoje rozhodnutie pravdepodobnosťou, keďže nemal dostatočne zistený skutočný stav, z ktorého by bolo nezodpovedné vyvodiť nesprávny len pravdepodobný záver. Poukázala na odôvodnené výdavky na zabezpečenie svojich základných potrieb a za predpokladu potvrdenia napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom by to znamenalo znemožnenie práva na prístup k vzdelaniu, pretože by nedokázala finančne utiahnuť svoje výdavky. Priateľ povinnej poberá opatrovateľský príspevok na rodičov povinnej, o ktorých sa práve stará povinná a dané konanie povinnej považovala za účelové, aby nedosahovala iný príjem okrem invalidného dôchodku. Rovnako povinná si už mohla dávno vybaviť opatrovateľské na obidvoch svojich rodičov, radšej ich zanedbávala a venovala sa voľno štýlovému životu. Otec jej v súčasnosti finančne prispieva v rámci svojich schopností, pretože má s aktuálnou partnerkou dve deti a jeho súčasný príjem je iba rodičovský príspevok vo výške 370,- Eur mesačne.

7. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky považovala rozhodnutie prvoinštančného súdu za spravodlivé a navrhla ho odvolacím súdom potvrdiť. Poukázala na predchádzajúce rozhodnutie, z ktorého vyplývala schopnosť navrhovateľky sa samostatne živiť, pričom napriek dobrým hospodárskym výsledkom spoločnosti, v deň pojednávania vo veci jej návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti dňa 24. 06. 2020 svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila a v daný deň previedla obchodný podiel na svojho otca U. O., ktorý sa stal aj konateľom obchodnej spoločnosti, ktoré okolnosti považoval prvoinštančný súd za špekulatívne, za účelom zamietnutia jej návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Rozhodnutie súdu o zrušení vyživovacej povinnosti nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 10. 2020, pričom navrhovateľka sa voči nemu neodvolala. Obchodná spoločnosť je prosperujúcou firmou, ktorej sa navrhovateľka v roku 2020 vzdala z vlastnej vôle, aby dokázala, že nemá žiaden príjem, sťažovala sa na výdavky ohľadne prenájmu bytu, stravy a to napriek tomu, že od októbra 2020 prebiehalo vyučovanie dištančnou formou a navrhovateľka sa nevrátila domov. Byt vo N., ktorý je v štádiu vyporiadania BSM je neobývaný, nadštandardne zariadený a otec navrhovateľky sa presťahoval k svojej priateľke do P. V., kde dal prerobiť priateľkin rodinný dom a má s ňou dve maloleté deti. Napriek navrhovateľkou tvrdenej zlej finančnej situácii je schopná zabezpečiť si advokátku a platiť jej služby. Pri zrušení vyživovacej povinnosti sa vzdala v prospech navrhovateľky preplatku na výživnom v sume 1 800,- Eur, pričom pod psychickým tlakom vlastného otca navrhovateľka zabudla na jej dobré skutky. Vychovala maloleté deti bez akejkoľvek podpory otca, v súčasnosti sú už jej tri deti dospelé a najmladší navštevuje gymnázium v E., pričom otec sa podieľa iba na finančnej podpore tohto dieťaťa. Rovnako sa otec navrhovateľky odvolal proti rozsudku sp. zn. 12/ Pc/ 20/2017 vo veci vyporiadania BSM, napriek tomu, že súhlasil s rovnakým vyporiadanim ako rozhodol súd a snahou navrhovateľky ako aj jej otca je zabrániť tomu, aby dostala malú čiastku z BSM.

8. Navrhovateľka vo vyjadrení k vyjadreniu povinnej uviedla, že z predchádzajúceho rozhodnutia súdu zo dňa 24. 08. 2020 nevyplýva jej schopnosť sa samostatne živiť, pričom nebola schopná riadne sa venovať štúdiu na vysokej škole a zároveň zabezpečovať chod firmy a to aj z dôvodu neustálych útokov zo strany povinnej na jej osobu. Návrh podala práve z dôvodu, že od augusta 2020 nemala žiaden príjem z brigádnickej činnosti pre zhoršenú pandemickú situáciu, od povinnej nedostala žiadne výživné a jej pobyt v byte v E. bol nevyhnutný aj počas dištančnej formy štúdia, pretože bola v bakalárskom ročníku štúdia a veľa záležitostí musela riešiť aj osobnou konzultáciou, návštevou školy, či knižnice. Nesúhlasila s tvrdeniami povinnej o psychických tlakoch zo strany jej otca. Poukázala na nezáujem povinnej o jej ďalšie deti, s ktorými nemá takmer žiadny kontakt. V súčasnosti si povinná plní vyživovaciu povinnosť iba k synovi B. vo výške 40,- Eur a o žiadnych súrodencov sa nezaujíma, žije so svojim partnerom v spoločnej domácnosti, teda aj on sa má podieľať na nákladoch a chode domácnosti.

9. Povinná vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky uviedla, že nemá žiaden nedoplatok na výživnom ani exekučný príkaz, počas práceneschopnosti platila výživné podľa svojich schopností, ale nedoplatok vyrovnala. Keďže sa navrhovateľka mala čas venovať brigádam v baroch po nociach, nemá dôvod sa vyhovárať na nedostatok času pre vlastnú, dobre prosperujúcu firmu a zabudla, že po právoplatnom zrušení vyživovacej povinnosti nežiadala o vrátenie preplatku na výživnom vo výške 1 700,- Eur. Vzdať sa prosperujúcej firmy v tak mladom veku je nepochopiteľné a tiež pobyt navrhovateľky v E. považuje za zbytočný luxus. Navrhovateľka s ňou odmieta komunikovať a zabudla na voľný životný štýl, ktorý viedol jej otec počas manželstva, tiež neplatil pôžičku v hodnote vyše 200 000,- Eur, bolo vedené exekučné konanie na nehnuteľnosť, ktorá patrí do BSM. Časté pojednávania a nerešpektovania súdu v konaní o vyporiadanie BSM sa podpísali na zhoršení jej zdravotného stavu. Jej priateľ nechce mať nič spoločné s navrhovateľkou, o rodičov má postarané. Nikdy netvrdila, že náklady na bývanie znáša iba ona a otca navrhovateľky považuje za čarodejníka, ktorý z rodičovského príspevku vo výške 370,- Eur je schopný zabezpečiť 8 ľuďom nadštandardný životný štýl a podľa príkladu navrhovateľky sa radšej vzdal prosperujúcej firmy.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v odvolaní napadnutom výroku, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu, a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení nevyšporiadala.

15. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na najzásadnejšie aspekty poukazujúce na správnosť odvolaním napadnutého rozsudku.

16. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

19. Podľa ustanovenia ZoR rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, len ak sa zmenia pomery. Znamená to teda, že nevyhnutnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je zmena pomerov. Zmenou pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku, resp. v čase uzavretia dohody o výkone rodičovských práv a povinností.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bolo rozhodované o vyživovacej povinnosti povinnej k navrhovateľke v konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 14Pc/40/2019, v ktorom konaní na návrh povinnej zo dňa 21. 10. 2019 bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 14Pc/40/2019-132 zo dňa 24. 08. 2020 o zrušení vyživovacej povinnosti povinnej k navrhovateľke počnúc dňom 18. 03. 2019. V predmetnom konaní okresný súd konštatoval schopnosť navrhovateľky sa samostatne živiť jednak z titulu obchodného podielu v spoločnosti ARAGONIT TRADE, s. r. o., z ktorého mala nárok na podiel na zisku, ako aj z titulu výkonu funkcie konateľky v uvedenej spoločnosti, pričom začatie podnikania navrhovateľky v danej spoločnosti bolo jej dobrovoľným rozhodnutím, obchodný podiel nadobudla z vlastných peňažných prostriedkov získaných pôžičkou, ktorú sama spláca a vzhľadom na dátum nadobudnutia obchodného podielu, došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti ku dňu 18. 03. 2019. Okresný súd prihliadol tiež k prevodu obchodného podielu v mesiaci jún 2020 z navrhovateľky na jej otca S. O., ktorý následný prevod bol jej vlastným rozhodnutím, ktorým znížila, resp. úplne zamedzila svoje schopnosti sa samostatne živiť, nedošlo však k strate jej schopnosti sa sama živiť na základe objektívnych skutočností, ale možnosti dosahovať príjem, ktorého sa vzdala vlastným právnym úkonom a navyše bezodplatne. Predmetné konanie navrhovateľky bolo v rozpore s princípom potenciality, neznižujúcim jej schopnosť sa samostatne živiť. Okresný súd tiež poukázal na vyjadrenie otca navrhovateľky U. O. o obchodnom zámere s obchodnou spoločnosťou, s poukazom na jej obrat v roku 2019 prevyšujúci sumu 200 000,- Eur, preto nebolo možné konštatovať nemožnosť produkovania príjmu danej spoločnosti. Ani navrhovateľka neuviedla nízku ziskovosť predmetnej spoločnosti, ale útoky zo strany povinnej. Preto prevod obchodného podielu zo strany navrhovateľky počas prebiehajúceho konania považoval za špekulatívny, za účelom zamietnutia návrhu povinnej na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nej. Rovnako neuznal za dôvodnú ani obranu navrhovateľky súvisiacu so štúdiom na vysokej škole, ktorá skutočnosť neznamená jej neschopnosť sa samostatne živiť, pričom individuálne okolnosti v predmetnej veci preukázali schopnosť navrhovateľky popri štúdiu sa živiť, teda jej potenciálny zdroj príjmu z obchodnej spoločnosti. Dodal, že nie je vylúčené, aby zamestnaná osoba sa rozhodla študovať na vysokej škole, a aby v daných prípadoch nedošlo k zániku vyživovacej povinnosti. Za neopodstatnené považoval tvrdenie navrhovateľky, že je nezaopatreným dieťaťom v súvislosti s poberaním prídavku na dieťa.

21. V súčasnosti je navrhovateľka naďalej študentkou vysokoškolského štúdia na Ekonomickej fakulte Technickej univerzity v E. dennou formou, v rámci tretieho ročníka bakalárskeho štúdia, má zabezpečené bývanie v prenajatom byte v E. s nájomným vo výške 166,- Eur.

22. Navrhovateľka ešte počas predchádzajúceho konania previedla bezodkladne svoj obchodný podiel v spoločnosti ARAGONIT TRADE, s. r. o., na svojho otca, pričom ide o spoločnosť, ktorá vznikla dňa 19. 09. 2013 a podľa daňového priznania za rok 2019 daná spoločnosť mala výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 263 373,99 Eur, náklady vo výške 268 575,89 Eur. Z výsluchu otca navrhovateľky z predchádzajúceho konania bolo zistené, že obchodná spoločnosť, ku ktorej obchodný podiel navrhovateľka previedla na svojho otca, bola platcom DPH, k čomu sa vyžaduje obrat minimálne vo výške 100 000,- Eur ročne, bolo rozumné kúpiť danú spoločnosť, s ktorou mal otec navrhovateľky záujem pre realizáciu projektu, chceli získať eurofondy pre výkon ďalšieho pôsobenia danej spoločnosti. Otec navrhovateľky sa vyjadril, že po ukončení štúdia môže byť konateľkou danej spoločnosti a k prevodu obchodného podielu došlo z dôvodu údajných tlakov zo strany povinnej na navrhovateľku.

23. Navrhovateľka zmenu pomerov v súvislosti s určením vyživovacej povinnosti povinnej odôvodňovala predovšetkým skutočnosťou, že stratila účasť v obchodnej spoločnosti, v ktorej bola spoločníkom a konateľkou, a tiež jej nemožnosťou zabezpečiť si príjem z brigádnickej činnosti.

24. Odvolací súd dodáva, že táto skutočnosť, teda prevod obchodného podielu, bola známa už v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti na návrh povinnej, teda nejde o novú skutočnosť zakladajúcu zmenu pomerov a odôvodňujúcu určenie vyživovacej povinnosti povinnej k navrhovateľke. Jedinou novou skutočnosťou, ktorá však nepredstavovala takú relevantnú zmenu pomerov, ktorou navrhovateľka argumentovala v konaní, bola jej nemožnosť získať príjem z brigádnickej činnosti, pričom vyživovacia povinnosť povinnej bola zrušená z dôvodu nadobudnutia obchodného podielu a konateľstva navrhovateľky v obchodnej spoločnosti, ktorý podiel a konateľstvo navrhovateľka ešte počas predchádzajúceho konania stratila na základe dobrovoľného rozhodnutia. Prvoinštančný súd sa relevantným a dostatočným spôsobom vysporiadal v konaní v súvislosti so zisťovaním podstatnej zmeny pomerov, ktorá ako jediná je dôvodom zakladajúcim posúdenie schopnosti navrhovateľky sa samostatne živiť, ako aj zmenu pomerov v súvislosti so štúdiom dennou formou na vysokej škole, a tiež povinnosťou povinnej plniť si vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke. Prvoinštančný súd správne prihliadol na všetky okolnosti, a to najmä prevod obchodného podielu navrhovateľkou na jej otca, ktoré existovali už v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti a správne vyhodnotil, že nie je dôvod na určenie vyživovacej povinnosti povinnej k navrhovateľke, ktorá ako dôvod prevodu obchodného podielu v obchodnej spoločnosti uvádzala údajné tlaky zo strany povinnej na jej osobu, pričom nebol preukázaný žiaden objektívny dôvod pre vzdanie sa účasti v obchodnej spoločnosti a tým možnosti získania príjmu z výkonu podnikateľskej činnosti danej spoločnosti.

25. Odvolacie námietky navrhovateľky boli nedôvodné a nespôsobilé spochybníť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie.

26. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, vrátane výroku o trovách konania.

27. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).